

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 101. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti u smislu da se, u situaciji u kojoj gospodarski subjekti sudjeluju u skupnom računalnom informacijskom sustavu poput onog opisanog u ovom predmetu i kada je Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdilo da je u sustav unesena obavijest o ograničenju popusta i tehničko ograničenje unosa stope popusta, može pretpostaviti da su ti gospodarski subjekti znali, odnosno da su morali znati, da je u računalni informacijski sustav unesena obavijest i da su, zbog toga što se nisu suprotstavili primjeni ograničenja popusta, prešutno odobrili ograničenje cjenovnih popusta te ih se zbog toga može smatrati odgovornima za usklađeno djelovanje na temelju članka 101. stavka 1. UFEU-a?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, koje čimbenike treba uzeti u obzir pri utvrđivanju jesu li gospodarski subjekti koji su sudjelovali u skupnom računalnom informacijskom sustavu, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, usklađeno djelovali u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2014. uputio Landgericht Hannover (Njemačka) –
TUIfly GmbH protiv Haralda Waltera**

(Predmet C-79/14)

(2014/C 142/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TUIfly GmbH

Tuženik: Harald Walter

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11.02.2004. tumačiti tako da je Uredbom obuhvaćena i nenajavljena „preuranjenost” leta zbog čega putnici ne mogu iskoristiti let?
2. Treba li Uredbu tumačiti tako da – s iznimkom članka 5. – uzrok kašnjenja nije odlučujući?
3. Utječe li na cilj Uredbe, naime isplatu naknade za štetu koja nastaje gubitkom vremena, i kada putnik stigne ranije te se tako utječe na vrijeme kojim raspolaže prije leta?
4. Dovodi li izostanak obavijesti o ranijem polasku leta, zbog čega je dolazak u mjesto odmora kasniji od planiranoga, do primjene Uredbe?
5. Treba li cilj Uredbe biti visoka razine zaštite s posljedicom zaštite putnika od ograničavanja vremena koje ima na raspolaganju, i vezano za preuranjenost?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – Nannoka
Vulcanus Industries BV protiv College van Gedeputeerde Staten van Gelderland**

(Predmet C-81/14)

(2014/C 142/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Nannoka Vulcanus Industries BV

Druga stranka u postupku: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Prethodna pitanja

1. Treba li Prilog II. Direktivi Vijeća 1999/13/EZ ⁽¹⁾ od 11. ožujka 1999. o ograničenju emisija hlapivih organskih spojeva koji nastaju pri upotrebi organskih otapala u određenim aktivnostima i postrojenjima, tumačiti u smislu da operater postrojenja za koja se stalni sadržaj suhe tvari u proizvodu može pouzdano procijeniti i upotrijebiti za određivanje referentne točke za smanjenje emisija, mora moći, ako su zamjenski proizvodi koji sadrže malo ili uopće ne sadrže otapala još u fazi razvoja, koristiti produljenje roka za provedbu svoje sheme smanjivanja emisija, odstupajući od vremenskog okvira predviđenog tim prilogom?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Zahtijeva li produljenje roka za provedbu sheme smanjivanja emisija, kako je predviđeno u Prilogu II. B Direktivi 1999/13/EZ određenu radnju operatera predmetnih postrojenja ili odobrenje nadležnih tijela?
3. Koji se kriteriji trebaju primijeniti za određivanje razdoblja produljenja roka u smislu Priloga II. B Direktivi 1999/13/EZ?

⁽¹⁾ SL L 85, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Corte Suprema di Cassazione (Italija) –
Agenzia delle Entrate protiv Nuova Invincibile**

(Predmet C-82/14)

(2014/C 142/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte Suprema di Cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenzia delle Entrate

Tuženik: Nuova Invincibile

Prethodno pitanje

Je li [mjera poput porezne amnestije iz članka 9. stavka 17. Zakona br. 289/2002, koja se odnosi na prošla razdoblja i koja je u određenoj mjeri usmjerena na obeštećenje osoba koje su pogođene prirodnim katastrofama,] koja utječe na ukupne iznose koji su naplaćeni (ili se imaju naplatiti) primjenom PDV-a, obuhvaćena zabranom iz presude Suda Europske unije od 17. srpnja 2008. u predmetu C-132/06?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Administrativen sad Sofia-grad
(Bugarska) – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD protiv Komisija za zashtita ot diskriminatsia**

(Predmet C-83/14)

(2014/C 142/26)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska)